

aykut yazgan

*Dikilir köprü üzerine,
Keyifle seyroderim hepinizi.
Kiminiz kürek çeker, suya suya ;
Kiminiz midye çıkarır dubalardan;
Kiminiz dümen tutar mavnalarda;
Kiminiz çimacıdır halat başında;
Kiminiz kuştur, uçar, şairane;
Kiminiz balıktır, pırl pırl;
Kiminiz vapur, kiminiz şamandıra;
Kiminiz bulut, havalarda;
Kiminiz çatanadır, kırdığı gibi bacayı
Şıp diye geçer köprünün altından;
Kiminiz düdüktür, öter;
Kiminiz dumandır, tüter;
Ama hepiniz, hepiniz...
Hepiniz geçim derdinde.
Bir ben miyim keyif ehli içiniz;
Bakmayın, gün olur, ben de
Bir şiir söylerim belki sizlere
Elime üç beş kuruş geçer;
Karnım doyar benim de.*

düz olmayan

Kiss of the sun for pardon.
Song of the birds for mirth.
You're closer to God's heart in a garden
than any place else on earth.

Dorothy Frances Gurney

1 bir

maviye "mavi" diyorum...
çocuğa "çocuk."

.....

boş gözlerle...
bana bakıyorsunuz...
anlamıyorsunuz.

09041996

2 iki

hanımeli

cemile'nin ince uzun;
manikürlü, ojeli.
süheyla'ınkiler
findık yuvası; kucağının üstünde.
kaybolur suzan'ınki
bir merhabada..
avuç içinden
çeker mahcup.
ve buz gibi güner'inkiler.
hatçaanım'inkiler nasır içinde;
bulgaristan göçmeni.
sevil'inkiler minicik,
sıcacık..
ılık bir şeyler akar,
içime
avuçlarıma alınca.

11041996

3 üç

anlamsız

kısa ve öz

kısa ve öz

kısa ve öz

kısa ve öz

23101998

4 dört

sevgi başka
sevmek başka
sevda daha başkadır..

kara sevda'n gözü kördür
hepisinden aykırıdır
gönül gözü'n perde iner
yalnız seni sende görür

deli gönül aşık olur
ol gönüle bir od düşer
düşte daim yarin düşler
tenle değil tinle görür

var yokuşa çıksa düze
kimi zaman medet etse
nasip etse narı bize
suret göçer nuru görür

çok söz ettik eğri büğrü
tek bir hakkın aşkı doğru
olunur mu olunmaz mı
yanan canlar elbet görür

21011999 2358

5 beş

bir ispanyola saygı
eğer bir kalemin varsa /
kurşun veya tükenmez..
farketmez -- ¹
ve bir de kareli kağıdın...
eskaza /
yaşadın !...
yaz ha /
durma..
yaz....
satırlar boyunca.....

14031999 pazar

¹ Ne kadar aptalca bir ifade tarzı yarabbi..

bozulmuş, vülger (her ne demekse...) hanzo ve arabesk bir kültürün ürünü olan ve söylendiğinde hiç bir şey ifade etmeyen, söylemek istediğini bir türlü söyleyemeyen, tıkanık, kabız bir: "*farketmez..*"

ve daha sonra "*eskaza*"..

hangi tavanarası sandıklarının gizli, gömülü odacıklarında saklanıp kalmışsa..

bu türkçe değil..

bu bir ifade tarzı değil..

bu dil değil..

bu gökyüzünü karartıp sağnaklar yağdıran, ağaçlar deviren, gözbebeklerinden ve kulaklarından süzülüp gönlüne düşen muhteşem bir fırtınayı çaresizlikler içersinde iki, bilemedin üç cılız lakırdı ile anlatılmak istenmesi..

boşuna...

6 altı

metin'e

dükkanın girişinde

- biraz da yüksek sesle -

"merhaba !..."

dendiğinde

gözlerini kaldırır...

seni görür ve

bakar..

ve o ana kadar

insandan bir duvara

ciddi kelam

eden yüzü

birden

bir tek "gülme" dir artık

tek bir aydınlık..

bana bakan.

kocaman...

tek bir ferahtır.

ve bu gülüş

anlatır sessiz sanki

bir kurtuluşu

sürünerek

her an

ayaklarından

tırmanmaya çalışan

bir sürü reziletten...

o gülmede

beden yokolur..

cisim dersen..

zaten yoktur

"o" dur artık görünen,

görünebilen o'dur.

o bir ruhtur...

bazen de herşeyini

- ah heyhat !.. -
esir alan
kelamların
tutsak akl'ı düşer
bu gönlün üzerine,
bir gölge / bir kabus gibi; yabancı..

7 yedi

ibrahim bey'e ağıt

ibrahim bey'in
altmış senesi..

- buna dahil değildir
topaç çevirip
top koşturduğu
4 a'da hocanımın altına
ıslak sünger koyduğu
mutlu çocukluk yılları -

..efendim,
çalışıp didinmekle
eve ekmek getirmekle
geçti...

yedi içti..
efendim,
filvaki
mihnetin envaini çekti..
ama bildi eğlenmesini de.

sonra, efendim
rahatı seçti,
kendine göre...

çoluğuyla çocuğuyla
torunuyla torbasıyla
ve sevgili karısıyla
bir kenara çekildi..
emeklilik icra etti
yetmişyedisine kadar...

ibrahim bey;
efendim,
kimseye el açmadı.
ama hesapsız harcamadı..
harman savurmadı

kalp kırmadı.
tek kem söz etmedi.

“bir elin yaptığını
öteki el bilmemeli”
derdi...
ve verdiği
bir tek sadakayı
bile öteki eli görmedi..

sıcaklardan bir gün;
- sebebi buydu bizce... -
unuttu nefes almayı.
veya zait buldu
bu dünyada
daha fazla
kalmayı..

ve yetmişyedisinde
terketti
bu dünyayı
sessizce...

arkasından
ne ünlü ediplerin
ne de erbabı kiramın
(bermutadı veçhile)
ebediyete intikallerinden
sonra
gerilerinden
döktürülen
mersiyeler gibi
tek bir kelime ile
bile
geçmedi bahsi

matbuatta...
elli kişinin haberi oldu
yanlızca...
akrabayı taalukattan...
fakat onların ibrahim beyi anması
ve gözlerden iki damla yaş akması
ve rahmetlinin

tıpkı öteki zevat gibi
aynı toprağa konması
durumu eşitledi..
eşitlenmeyen tek şey,
muhterem zevatın
yazılara ve sözlere
aysız zifiri gecelerde
ruhsuz rakı sofralarına
aksettirdikleri yakamozların
kitaplarda kalması...
rahmetlinin ise
kalplerdeki mehtabın
ta kendisi olması.
efendim...

14081999

8 sekiz

palyaço

büyük, küçük,
kadın, kız,
şık erkekler
kaşkolsuz
kasketli şapkalısı,
pardesü, paltolusu,
ve bir gürültü
sokakta
bir uğultu sokakta...
sokakta
bir heyecan..
bir merak bir bekleme,
sonra birden sessizlik...
belli ki birileri
önemli bir şeyleri
konuşuyor
derinden
güruhun ortasından
geliyor
ince sesi..
işi yok mu milletin
veya gücü..
...demek yok.
hem de daha mühim ki,
hem işten hem de güçten
ortada konuşulan..
orta yerde konuşan...
evet mühim birisi
orta yerde konuşan...
karagöz ailesinin
cüce beberuhisi....

00032000

10 on

kimi zamanda
gözbebeklerin
takılır kalır bir yerlere...
arnavut kaldırımlarının taşları gibi.
ağır, sessiz ve atıl.
üzerlerine basanlardan
üzerlerinden geçenlerden
habersiz.

büyürler de bir miktar.
baktıkça hiç yerlere

baktığına görmezsin,
görmezsin baktığını
bakmazsın gördüğünü
dalgın...

o an bir cüce geçer işte..
ya da bir dev..
bir hayal..
geçmişlerden
gözünün sol yanından.
ansızın...

baktığına görmezsin,
görmezsin baktığını
ve esef edersin dalgınlığına
bakmadığına
görmediğine...
ve kaçırdığına
gözünün bir yanından..

19122001

11 onbir

dostlarım
canlarım benim
eğer bilseydim
üzmeyeceđimi sizleri
şimdi burada
ruhumu teslim edebilirdim
mutluluktan
bu dost meclisinde

12 oniki

gülderen'e

çiçeklerin püskülü
lale ile sünbülü
özenmişte yaratmış
rabbim güzel morgülü

çok eyledik morgülle
aş ettik biçtik hülle
derdine derman olduk
fakir ile seville

morgül hergün bir biçim
melektir bazen hırçın
biz morgülü sevmedik
bir başka çiçek için

yermeye varmaz dilim
dermeye varmaz elim
koydu kapı önüne
tek dikenli morgülüm

18072001

13 onüç

argos²

bir mavi
ve bir kelebeğin kanat sesi
ve taze kesilmiş bir karpuz kokusu
sarılması sevgilinin
yıldızlı bir gecede
 sıcacık...
bunlar..
bunlar doldurdu sizi.
bunlar doldurdu
 ruhunuzu
 bir ömür boyu
ama artık vakit geldi.
terketmeye
 gemiyi..
bir ömür boyu
bindiğiniz
etten ve sağlam kemiklerden
o hızlı teknelerinizi
emanet edin
tanrılarınıza.

gökyüzündeki bütün yıldızları
yapabilsinler diye.

14102002

² argonautlar altın postu alıp yurtlarına döndükten sonra gemilerini tanrılara verirler. onlar da bu gemilerden gökteki yıldızları yaparlar...

14 ondört

rivayet ederler ki,
haddini bilmeyenleri
hayatın çarkları
haddeden geçirmiş.
ve onlar artık birer
habbe olarak
kubbelerin altında
uçuşur dururlarmış
o **kubbelerin** altında ki
ne **hutbeler** okunmuş
ne **rütbeler** verilmiş.
işte ol mekanlarda
cüppeler giydirilen
bir takım **züppelerin...**

27042003

15 onbeş

kuanta

ne ki düşer aklına

o ki olmaz..

 bekleme...

falın da bile çıkmaz.

bu dünyada gördüğün,

hayal edip kurduğun

her bir şey

velakin gerçek olur

hep öbür bir alemde.

15052003 turgutreis

16 onaltı

güneşin doğuşunu
karanfilin kokuşunu
kadifeye dokunuşunu
bir bülbülün ötüşünü
ve gördüğün
bir mor rengi
kimsele anlatamassın.

10072008

17 onyedi

rivayet o ki
şu üstümdeki
 gök kubbeyi
 belki de ötesini
yıldızların arasını
gözün alabildiğini
alamadığını...
 ya da hayal ettiğini..
 hep sen dolduruyormuşsun..
toprağın tanesinde
ağacın gövdesinde
yapraklarda dallarda
içinde tohumların..
 hep sen duruyormuşsun...
içtiğim suda
soluduğum havada
tenimde dimağımda...
 hatta yakınmışsın bana
 şahdamarımdan da daha...

 lütfen...
beni biraz yalnız bırakır mısın...

06032009

18 onsekiz

³hangi dağda, derler bir gün kurt ölmüş
o gün o dağ almış başın' yürümüş
hem yürümüş, eteklerin' sürümüş
arzu etmiş bir abdalı görmeye.

lakin abdal ol muradın hilafi
bilmez imiş ne lam ne de elifi
yüce dağın akim kalmış teklifi
fakir abdal kıymetini bilmemiş

bilirim ben yüce dağlar aldırılmaz
karlı başın' fuzuliye eğdirmez
eteğine yüz süreni çevirmez
bir gün olur abdal dağa gelirse

³ Metinler bu taraflarda bir yere uğradıktan sonra bizi ziyarete geleceklermiş. Arzu telefon etti müsait olup olmadığımızı sordu. Ne ben ne de sevil o gün evde olmayacağımız için ziyaret iptal edildi.

19 ondokuz

sırtının ağrısından,
ve böbrek sancularından,
 çok çekti.
yılmadı fakat.
dört elle asıldı hayata,
 sektirmeden
 her gün doktora gitti
ve böylece (rağmen)
 hayatı bitti..
bütün ömrü boyunca;
ne ağladı ne güldü
 bir gün
 öldü

sonra...

sonra doktor da öldü..

08012011

20 yirmi

soğuk tek kişilik bir yatak

hadesa kasabasında
bir otel
tek yıldızlı
çift katlı
dışarsı loş, içersi alaca karanlık

resepsyonda
şeytan yamaklığından emekli
bir zebani
suratının ortasında
mühürlenmiş gibi duran
arsız bir sırtıma
belli belirsiz
gözbebeklerininin çukurunda
ise

merhamet dilenen
bir bakış.

yukarı katta bir oda
soğuk, tek kişilik bir yatak
ve
mecburen
sisler içersinde
tüyler ürpertici
bulanık bir ruya....

*kar yağıyor
beyaz ve lapa
duyulmuyor fakat...
sapsarı bir yeşil, koyu mavi bir turuncu...
kokmuyorlar...*

bir atlı geliyor gemiaziya,

doludizgin...
sana doğru..
ve
içinden geçiyor sen olanın...
görünmüyor.
gidiyor...

bir kadın
çiçekler açmış avuçlarında.
oturuyor sen olanın yanına
çırılçıplak..
gülümsüyor..

peder bey, valide ve baş gardiyan
aynı anda
ellerinde kerpeten,
kılıç, sopa

ve envai çeşit işkence aleti..
karanlıkta yalnızca gözbebeklerini
görüyorsun
ve korkudan titriyorsun

affetmiyorlar seni..
indiriyorlar
çıplak
sen olan bedenini
bir çukura.. diri diri..
önce tahtalar
sonra toprak sesleri..
yanında sımsıkı
gülümseyen çıplak bir kadın
karanlıkta
yavaş yavaş
dökülüp
akrep ve çıyanlara
dönüşüp

*sarıyorlar sıkı sıkı
bedenine...
sen olana...*

*rüzgar çıkıyor
sert vuruyor yarı açık bir kapı
mum sönüyor*

*ve zifiri karanlık...
karanlık..
peder, valide ve baş gardiyan
sürükleyerek sen olanı
kollarından uçuruma...
atıyorlar....*

*...soğuk tek kişilik bir yatağa
düşüyorsun...*

*gözlerini açmadan
sana oynanan
bu pis oyunu
düşünüyorsun
ayni mekanda
sana oynayan*

21 yirmibir

gizli bir yol varmış
diyorlar,
kestane ağacında
topraktan çiçeklerine kadar
yürüyen;
ilkbaharda..

gökyüzünde bir ateştopu..
ve gelinciklerle evlenirmiş
bir buğday tarlası
kucaklarmış seni...
ekmeğinden önce;
yazın...

bir yaprak mı sıkı sıkı sarılır dalına,
yoksa dal mı basar yaprağını bir evlat gibi bağrına,
sonbahara kadar...

balkonda
sardunyalar
üşürler mi
kışın.

22 yirmiiki

dizkapaklarımın üzerine
tünemiş
dirseklerim..
iki elimin de avucu açık;
başımı yaslamışım...
ellerimde gözlerim,
parmaklarım kulaklarımın arasında

bir dedikodu dolaşiyor ortalıkta..
insanların;
-aynı benim gibiymişler sözde-
başları ağrıyormuş..
kışın eklem yerleri..
"artık gazete okuyamıyorum.."
 demiş hatta birileri..
bense gözlerimi bile göremiyorum;
burnumu ve çenemi..

doğruysa bütün bu söylenenler eğer
avuçlarımın arasındaki ağrıyan başın
ve bütün müstemilatının
benim mi olması lazım;
görmesemde..

23 yirmiüç

sonbaharda sararan
ağaçların yaprakları
yerlere
düşüyor..
ormanlara...
yollara....

yolları
süpürüyorlar.
lakin..

24 yirmidört

bana bir ayna verin...
ölümün gözlerinin
içine bakmak istiyorum

25 yirmibeş

tanrı
evren
ve ben...
bir oyun oynuyoruz..
bir oyun ki
sanki saklambaç gibi
birileri çıkıyor hep her yerden
sobeliyorsun
zaten görmek mümkün değil
ötekini..

bir oyun oynuyoruz
hep beraber..
birlikte üçümüz..
yani..
ben evren ve tanrı..
öyle dendi..

çok mu eskidendi
yoksa yeni mi başlamıştık..
ki fena halde geç kalmıştık
(`ben' yani..)
hatırlamıyorum
yıldızlar kadar uzun bir zaman..
yıldızlar kadar sonra..
katıldım o bir oyuna

evreni döküyordu
yıldızları diziyordu..
her bir yere tanrı...
çok meşguldu..
şuralara buralara..
delikler kara..
bulutlar rengarenk..
patlangaçlar hatta.. havai fişek..

gibi..
iptidadan zamana...

ama evren sıkılmıştı bu oyundan..
tanrı da sıkılmıştı besbelli..
işte bir ara
dediler

 gel..
sen de oyna..
dediler..
çünkü sensiz olmaz..
bu oyun sensiz olmaz..
biliyorsun..
biz biriz..
ayni suretiz..
tanrı evren ve ben..
beraber..

tamam..
oyunuyorum işte..
ama bakın söylüyorum
sizi bilmem ama..
pek fazla vaktim yok benim..

03042015

26 yirmialtı

bin sene öncesinin çınar ağacının
dalları arasından
size bakıyorum
sanki sizlerde bir hal var gibi
sanki sizler bin sene önce
ağaçların tepelerinde tüneyen
ve bir buçuk çürük muz için
birbirinizi yiyen
maymunlar değilsiniz..
gibi..

size bakıyorum bir çınarın üstünden...
kıllı bedenlerinizi örtmüşsünüz
filvaki ceket pantolon ve etekle
hiç anlaşılıyor maymunluğunuz
uzaktan bakınca böyle
bin sene önce anlaşılmayan homurtunuz
filvaki bir lisana dönüşmüş
ama yine de birbirinizi anlamıyorsunuz

ağaçların tepelerinden indiğiniz düzlükte
kaldınız bir eyyam
bak.. onu biliyorum...
ve maymunca homurtudan konuşmaya dönüşen lisanla
bile anlayamadınız
birbirinizle
onun için...
ve yediniz, öldürdünüz, geberttiniz
birbirinizi
ve yaşamayı haram ettiniz
birbirinize

sonra ağaçlar yerine bin katlı binalara
çıktınız
ay'lara gittiniz..

haberler yolladınız gezegenlere...
ve hasretle baktınız
yıldızların ötesindeki
milyarlaca mil uzaktaki
binlece yıl kafalarınızda yarattığınız
tanrınıza.

ve sanırım kendinize göre
çok yol gittiniz
çok yol..
sabahları sürüler halinde fırladınız sokaklara
aynı eski maymunlar gibi
ellernizde aletler, banknotlar ve pislik
kafanızda dalavere, hinlikler ve pislik
odanızda karmaşa ve pislik ve pislik

akşamlara kadar birbirinizin muzunu
birbirinizden
çalmak için binbir dolaplar çevirdiniz
aynı eski maymunlar gibi
ve aletlerinize
banknotlarınıza
ve binlece yıl kafalarınızda yarattığınız
tanrıya rağmen..

velhasıl insan olmadınız.

27 yirmiyedi

biliyorum
çok oldu
ben de özledim
bazen gelsen diyorum
ben mi gitsem acaba
diyorum bazen
ama
biliyor musun en güzeli
bir gün
karaköy'de vapur iskelesinde
kalabalık içinde
ansızın kaşılaşmak
yani
tesadüfen

28 yirmisekiz

rahat koltuđuna oturmuřsun
dalgın ve sıkıntılı..
 kapat gözünü...
 ver elini bana...
 göz kırpması kadar bir zamanda
kuzey kutbundayız
bak..
buzların ortasında
soğuk..
ayakların çıplak
üzerinde bir gömlek..
üşüyorsun
biliyorum..

tut şimdi elimi...
kapat gözünü...
aç gözünü..
 seni kızgın bir çölün
 tam ortasına konduruyorum
 alabildiğine kızgın kum..
 ve tepemizde alev alev yanan
 bir güneş topu
 kavruluyorsun..

biliyorum..
susadın
ve kupkuru dudakların çatlak
fakat çok uzak..
çok uzak
bilinmeyen bir yerdeki kuyu

tamam...
şimdi suyun dibindesin
okyanusun bin metre altında
dört bir yanın su
ve ustanın dediđi gibi,

dayamış dirseğini
üzerinden balık gibi geçen şileplerin
şişman karnını görüyorsun..
içinde suyun
biliyorum
nefessiz kalıyorsun..

şimdi ver elini..
aya götürüyorum seni
inanılmaz bir maceraya..
hayret
hava soluyorsun burada..
saf müvellid-ül humuza
ve karşında
bir mücevher gibi asılı duran dünya..

nihayet
dünyaya düşüyorsun
ve yatağına yatırıyorum seni
usulcacık..

rüyanda
dört dileğini
yerine getirecek
bir peri kızını
görmek için
kapatıyorsun gözlerini

açmamak üzere bir daha..

29 yirmidokuzuz

usta...
bahusus
bu hususta
bir maruzatım olacak
yüksek katına..
bakma sen "maruzat" dediğime..
 bilirsin yüksek kata
 olan saygım sonsuzdur..
binaenaleyh
kabul edersen şayet
aslında bu okkalı bi şikayet..
 ..maruzattan ziyade
yüksek katına...

saniyen...
kusura bakma
neydi derdin
anlayamadık bi türlü..
onca kitap gönderdin,
 sonuncusu hele, şiir tadında..
lakin
 üstümüze farz edilip zimmetlenen
 sevap ile cezadan;
ve de edebiyattan
 ziyade
bize şevkat bize sevgi lazımdı..
cennetinden kovmaktan çok
sıcak bir kucaklama
 o yaratan elinle
 muhabbetle dokunuş
kocaman gülen bir yüz, tatlı bir dil..
sen ki azim ve yücesin
esip gürlemekten çok
gülümsemelisin
 gülmelisin..

bence..

bunları geçtik usta..

bu husuta

söylenecek çok şey

var....

var da....

bu arada

- söylenmesi gerekir -

vadedilen şaraplarla

huriler ve gılmanlara

tok karnımız..

zira bize

bu dünyada

bol keseden bahşettiğin

şarabımız

ve kırmızı fenerli sokaklarımız

şu anda ziyadedir...

ahra luzum bırakmadan...

lakin şunu da sormam

elzemdir:

vakur, ciddi ve kesin

davudi bir edayla

dedin:

"şimdi yapalım bizler

çamurdan aynı suretler.."

usta nasıl "benzer"

nasıl aynı bu..

tut saçının telinden

böbreğinden belinden,

zamanı dolduğunda

yorgun makus kalbinden

çekmediği kalmıyor

bu zavallı ademin

bu mu senin benzerin?

hani şeytan diyor ki
toprağa su kardiğında
belki yanlışlık oldu..
ya kötü malzemeydi
ya da çok geldi suyu..

fakat asıl mesele
bence çamurda değil..
tamam..
yaptın oturttun..
sihirli değneğini
kafasına dokundun
can verdin..
ee.. bırak artık..
bırak..
bırak yaşasın..

niye ölüm..
öldürmek niye..

tam alışmışken çiçek açmış kiraz dalına
ve deniz gibi salınan başakların kokusu
tuzlu su
gök mavisi
deli gibi sevdiğim karım
çocuklarım, torunlarım ve dostlarım..
bırakıp gitmek niye..
sen bilir misin nedir ayrılık..

bak usta..
medeniyet ilerledi yeryüzünde
ben olsam naçizane
başka bi şey kullanırdım
artık çamur yerine..
bir dahaki sefere..

30 otuz

bir çizgin olacak
dümdüz
iki ucundan bağlanmış bir ip gibi
gergin
sen
bir karınca..
bir karınca gibi
kaderine mahkum
kaderine razı
dümdüz yürüyeceksin
o ip üstünde..
orada yaşayacaksın
orada yazacaksın
dümdüz
orada yeyip orada içip orada yatacağısın
yalnız ya da çift..
aşağıya düştüğün gün
özgürsün artık..

31 otuzbir

durdurmak istedim zamanı
durmadı
durduramadım zamanı
yavaşlattım lakin...
hiç olmasa

bir kurşun geçti omuzbaşımдан
y a v a ş ç a . .
süzüldü..

bir martı asılı kaldı havada.
uçmadı.
bana baktı

şaşkın..
bir yaprak; solgun
46hem zamanı da gelmiş belli..

düşmedi bir türlü yere
ve

üç gün sonra güneş doğdu.

sıkıldım...

32 otuziki

gecenin sonu..
sonra
en nihayet..
aydınlık..
aydınlığı gözlerime kapatıyorum..
sıkı sıkı..
bir ruya daha görebilsem..
gökyüzünden sağnak gibi harfler yağıyor.
a'lar.. b'ler.. ve ötekileri..
birer birer topluyorum kimilerini..
düşünceme koyuyorum..
düşünebileyim için.
yoksa onlarsız olmuyor..
harflersiz..
yazmalarına koyuyorum dizi dizi..
sana meram anlatsın için....
sana ve diğerlerine..

fakat harfler yerlerde..
bütün harfler yerlerde..
rüzgardan uçuyorlar dört bir yana..
gelen geçen
üstüne basıyor.
düşünceler eziliyorlar..
meramlar anlatılamıyor..
yazık..
karanlık bastırıyor..

gece..

aykut yazgan

düz olmayan

ekitap.ayorum.com